

bygger, mens det i tiltrædelseslandene var ca. 4.000 euro pr. indbygger.

Arbejdsløsheden i Tyrkiet ligger ifølge Eurostat på omkring 10 pct. En meget stor del af arbejdsstyrken er beskæftiget inden for landbruget, nemlig næsten 35 pct. af alle i beskæftigelse. I de ti tiltrædelseslande er 12,5 pct. af erhvervsstyrken beskæftiget inden for landbruget, mens det tilsvarende tal i EU-15 er 4,2 pct. Dette gør det aldeles klart, at eventuelt tyrkisk medlemskab af EU vil føre til enorme landbrugsreformer i Tyrkiet, der vil kaste mange millioner landarbejdere ud i arbejdsløshed med deraf følgende social uro.

Inflationen i Tyrkiet var ifølge Eurostat i 2001 på 54,4 pct. mod ca. 2 pct. i EU-15 og knap 6 pct. i tiltrædelseslandene.

Endelig er der også grund til at nævne, at Tyrkiet i 2001 havde et underskud på statsbudgettet på 28,7 pct. af BNP. I EU-15 var underskuddet på 0,8 pct. af BNP. I tiltrædelseslandene var underskuddet på 4,1 pct. af BNP. Danmark havde i 2001 et overskud svarende til ca. 3 pct. af BNP.

Det er således helt åbenbart, at Tyrkiets økonomi – set i sammenligning med økonomien i landene i Europa – er ekstremt tilbagestående. Dette i sig selv gør enhver tanke om optagelse af Tyrkiet som medlemsland helt urealistisk.

3. Det er et problem, at Tyrkiet har besættelsestropper i et land, som fra og med den 1. maj 2004 er medlem af EU, nemlig Cypern. Siden Tyrkiet i juli 1974 invaderede den selvstændige republik Cypern, har tyrkiske tropper besat 38 pct. af Cyperns areal, og siden har FN-tropper måttet opretholde en stødpudezone mellem den tyrkiske besættelseszone og republikken Cypern. Tyrkiet har fortsat store troppekontingenter på Cypern, og det er et overgreb, som i sig selv er nok til at forhindre Tyrkiets optagelse i EU.
4. Det er fortsat et problem, at Tyrkiet ikke overholder almindelig lov og ret. Af den sammenfattende omtale af Tyrkiet i »Amnesty International Report 2003«, side 253, fremgår følgende (oversat fra engelsk af forslagsstillerne): »Juridiske reformer førte til afskaffelse af dødsstraf for forbrydelser begået i fredstid og til ændringer i love, der begrænsede ytringsfriheden. Imidlertid havde mange samvittighedsfanger fortsat udsigt til rettergang eller fængsling, i særdeleshed for at udtrykke synspunkter om det kurdiske spørgsmål eller om højsikkerheds-»F-type«-fængsler eller for at udtale islamistiske synspunkter. Torturering under politiets varetægt er stadig udbredt og

praktiseres systematisk i antiterrorafdelinger på politistationer i det sydøstlige Tyrkiet. Der holdes sjældent rettergang over gerningsmændene. Dusinvis af drab udført af sikkerhedsofficerer er blevet rapporteret; nogle af dem kan have været ulovlige henrettelser.« Det kan i den forbindelse bemærkes, at man ved fængsler af F-typen forstår en type fængsler, der især er kendt for den bevidste ødelæggelse af personligheden via den såkaldt hvide tortur. Metoden går ud på at anbringe fangerne i højsikkerhedsceller, der er indrettet således, at fangerne berøves enhver stimulation af sanserne. Bl.a. er vægge og udstyr totalt i hvidt. Deraf navnet den hvide tortur.

5. Tyrkiet er et islamisk land. Formelt er Tyrkiet et sekulariseret samfund, men under den overflade er landet islamisk. Det sekulariserede Tyrkiet opretholdes kun, så længe den uddannede elite og det tyrkiske militær har et fast greb om udviklingen. Hvis EU-landene i misforstået demokratisk ånd kræver demokratiske reformer i Tyrkiet, kan de risikere at få det modsatte i form af et islamisk præstestyre. Kemal Atatürk, generalen, som i 1923 styrtede Det Ottomanske Rige og oprettede Republikken Tyrkiet, sagde: »Der findes kun én civilisation, den vesterlandske.« Desværre lykkedes det ikke for ham at få alle tyrkere overbevist om rigtigheden heraf, og de islamiske kræfter står stærkt i Tyrkiet. EU kan indgå handelsaftaler med Tyrkiet, men at give landet medbestemmelseret vil dramatisk ændre samarbejdsvilkårene i Europa.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at EU i de næste mange år vil få voldsomme problemer med optagelsen af de ti nye medlemslande, som næsten alle er fattige og mangler kompetente offentlige administrationer. Det vil skræmme de allerfleste europæere fra nye vovede udfordringer i mange år. Man må huske på, at de vesteuropæiske lande aldrig før har været udsat for så omfattende forandringer som i det seneste årti. Også Europa rammes af globaliseringens negative side: øget konkurrence i form af billige produkter udefra, udflytning af virksomheder, indvandring af store grupper ikkeuddannede mennesker, en kulturel trussel og den islamistiske terrortrussel. Forslagsstillerne er af den overbevisning, at udvidelsen med 10 nye lande fra den 1. maj 2004 vil påføre den svageste del af den europæiske arbejderklasse en alvorlig konkurrence, og den vil samtidig koste de 15 gamle EU-lande enorme beløb. En yderligere optagelse af Tyrkiet vil svække EU økonomisk og kunne risikere at knække EU's og medlemslandenes økonomier.